

have beroliget det ærede Medlem. Vi ønsker for vort Vedkommende at føre en Politik, der erkender de faktiske Magtforhold her i Landet, der erkender Nødvendigheden af, saafremt man skal kunne modvirke den nuværende Regeringspolitik paa Omraader, hvor den efter vort Skøn ikke er stemmende med Befolkningens Tarv, da at søge en saglig Forhandling med det Parti, der i mange Henseender er os nærmeststaaende. Men paa den anden Side ønsker vi i videste Udstrækning at bevare vor absolutte politiske Uafhængighed, blandt andet af den ganske simple Grund, at det Parti, det ærede Medlem hentydede til, nemlig Venstrepartiet, mere og mere i denne Sal gør sig til Talsmand for en ganske bestemt og afgrænset Erhvervsklassepolitik, i Virkeligheden søger at bringe den förlængst hensøvede Agrarbevægelse frem igen. Hvor det er Tilfældet, vil man ikke faa at se, at det konservative Folkeparti slaar Følge med Venstrepartiet.

Den anden Del af den Tale, det ærede Medlem nylig har holdt, rørte mig overordentlig dybt, thi da talte det ærede Medlem ud fra det gode Hjærte, vi alle ved, han er i Besiddelse af. Jeg kunde dog fristes til at opfordre det ærede Medlem til, naar han næste Gang ønsker at lægge sin Kærlighed for Dagen overfor en ganske bestemt Samfundsklasse, at gøre det paa en mere blufærdig Maade; thi det kan ikke undgaas, at en saa stærk Ros maa virke en lille Smule kvalmende, maaske endog paa de Mænd, til hvem den var henvendt. Det ærede Medlem talte skønne og varme Ord om den danske Husmands vanskelige Kaar gennem disse Aar — Kaar, som for øvrigt det ærede Medlems Parti ikke har bidraget til at gøre lettere gennem den Kornlov, det gennemførte forrige Aar. Jeg tror dog, man skal vogte sig for særlig i en Tid som denne ensidig at fremhæve et enkelt Befolkningselements Betydning og Værdi fremfor det øvrige danske Folk, og jeg vil have Lov at sige, at det dog ikke blot er Husmændene, som i denne Situation er vanskeligt stillede — det erkender jeg, de er —, men det gælder i lige Grad de smaa Haandværkere og de smaa handlende i Byerne; Haandværkerne kan ikke skaffe sig Raamaterialier, og de handlende kan ingen Varer faa at handle med. Det forekommer os ikke, at det ærede Medlems Parti altid ser med lige saa stor Velvillighed paa disse Samfundsklasser som paa Husmandsklassen, uden at jeg naturligvis derved skal underskyde noget om, at det ærede

Medlem kunde have særlig politisk Interesse af at tale til Husmandsklassen og lægge sit varme Hjærte og Sindelag netop for den for Dagen. Det forekommer mig, at der overfor Middelstanden, ikke blot paa Landet, men ogsaa i Byerne, maatte kunne gøres betydeligt mere, end der hidtil er gjort af Regeringen, thi de Laan, der er stillede til Raadighed for handlende og Haandværkere i Byerne og Husmændene paa Landet, er jo knyttede til saa lave Indtægtsgrænser, at det ser ganske mærkeligt ud, særlig i Sammenligning med den Arbejderunderstøttelsespolitik, der i Øjeblikket følges. Det ærede Medlem talte ikke blot stærkt rosende om den dygtige danske Husmand, men han benyttede samtidig Lejligheden til at vende sig med et ret stærkt Angreb mod den øvrige Del af det danske Landbrug. For saa vidt dette Angreb havde en mere personlig Karakter, skal jeg naturligvis ikke komme ind paa det, men jeg vil dog have Loy til at sige, at det sikkert ikke er nogen klog og heller ikke nogen rigtig Politik direkte eller indirekte at sigte den øvrige Del af det danske Landbrug for i en Situation som denne at mangle Samfundsfølelse.

Der er i denne Sal talt saa mange og stærke Ord om de gode Vilkaar, hvorunder Landbruget for Øjeblikket lever, og jeg skal ogsaa villigt erkende, at der er tjent endogsaa mange Penge indenfor det danske Landbrug, men samtidig maa man dog heller ikke glemme, at det danske Landbrug ogsaa gennem den Periode har været udsat for en Værdiforringelse som intet andet Erhverv. Jeg skal i denne Henseende henvise til den nødtvungne Omlægning af en Del af Landbrugets Drift; jeg skal henvise til den Reduktion, der har fundet Sted af Landbrugets Besætninger, til den Værdiforringelse, der har fundet Sted i den resterende Del af Besætningerne, og til den efterhaanden manglende Gødningskraft til Jorden. Alt dette er Forhold, der gør, at der, naar denne Krig er forbi, vil forestaa det danske Landbrug meget betydelige Udgifter; men naar det er Tilfældet, er der dog ikke saa meget at sige til, om det ogsaa gennem disse Aar har kunnet lægge sig en lille Spareskilling til Side. En Bestræbelse for under de nuværende Forhold at sætte yderligere Skel indenfor Landbruget forekommer mig ikke at være paa sin Plads.

Det ærede Medlem talte om Jordspørgsmaalet og talte om, at hans Parti, hans Meningsfæller, ønskede at skaffe Jord